

Spooklijf

Mijn brein

Zweeft in een lijf

Dat ik niet voel

Ongrijpbare gedachten en emoties

Min of meer doorzichtige sluiers

Ik heb geen vaste vorm

Tot de vraag

‘Wil je misschien een arm om je heen?’

En ik vastgehouden word

Mijn spooklijf krijgt vulling

Met dat wat alleen kan ontstaan

Tussen mensen

Via de ander

Ervaar ik

Dat ik besta

Ik ben

Geen spook meer

Omdat je me zag

Satu de Graaf